

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Geisselhardt Sára, Molnár Dzszenifer,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Molnár Dzszenifer

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc, Rácz Édua Anna

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Húsvét 3. vasárnapja Lk 24,13-35

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Amikor a kenyeret megtörte, felismerték.

Húsvétvasárnap ketten a tanítványok közül egy Emmausz nevű faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumra (két-három óra járásnyira) fekszik. Útközben megbeszélték egymás között mindazt, ami történt. Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegődött. Ők azonban nem ismerték meg őt, mert látásukban akadályozva voltak. Jézus megkérdezte őket: „Milyen dolgokról beszélgettetek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak és egyikük, akit Kleofásnak hívtak, ezt válaszolta neki: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?”

Ő megkérdezte: „Miért, mi történt?” Azok ezt felelték: „A názáreti Jézus esete, aki szóban és tettben nagyhatású próféta volt Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és előljáróink kiszolgáltatták őt, hogy halálra ítéljék, és keresztre feszítsék. Pedig mi azt reméltük, hogy ő váltja meg Izraelt. Azóta, hogy ezek történtek, már három nap telt el, és néhány hozzánk tartozó asszony megzavart bennünket. Hajnalban a sírnál voltak, de nem találták ott a holttestét. Azzal a hírral tértek vissza, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt állították, hogy él. Közülünk néhányan el is mentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogyan az asszonyok mondták, őt magát azonban nem látták.

Jézus erre így szólt: „Ó, ti okatlanok, késedelmes szívűek! Képtelenek vagytok hinni abban, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásokban ő róla szól.

Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, és lemenőben már a nap.” Betért tehát, hogy velük maradjon. Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt a szemük, és fölismerték. De ő eltűnt előlük.

Akkor azt mondták egymásnak: „Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és kifejtette az Írásokat?”

Még abban az órában útrakeltek és visszatértek Jeruzsálembé. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαοῦς,

És íme, ketten tőlük azon a napon elmentek egy, Jeruzsálemtől hatvan stádiumra fekvő faluba, aminek a neve Emmausz.

14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

És ők beszélgettek egymással mindezekről a történekekről.

15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας **συνεπορεύετο** αὐτοῖς,

És történt, miközben beszélgettek és vitatkoztak egymással, maga Jézus közeledve **együtt ment velük az úton,**

16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

De a szemüket visszatartotta valami attól, hogy megismerjék őt.

17 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί.

Mondta pedig nekik: „Mik azok a szavak, amelyeket sétálva tárgyaltok egymás között?” És szomorúan megálltak.

18 ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνοματι Κλεοπάς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

Feelve pedig az egyik, név szerint Kleofás mondta neki: „Éppen te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, és nem ismerted az ott történeket ezekben a napokban?”

19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ,

És mondta nekik: „Melyeket?” Azok pedig mondták neki: „A názáreti Jézusról szólókat, aki tettben és szóban hatalmas próféta Isten és az egész nép előtt,

20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

és hogyan adták át őt a főpapok és a vezetőink a halál ítéletére, és feszítették keresztre őt.”

21 ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ’ οὗ ταῦτα ἐγένετο.

Mi pedig reméltük, hogy ő maga képes felszabadítani Izraelt: de tudniillik mindezekkel együtt már a harmadik napja, amióta ezek történeket.

22 ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς· γενόμεναι ὀρθριναὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον

De egyes asszonyok tőlünk megzavartak minket: elmenve kora reggel a sírhoz

23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

és nem találva az ő testét eljöttek mondva: angyalok megjelenését látták, akik mondják, hogy ő él.

24 καὶ ἀπήλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

És egyesek azok közül, akik velünk voltak, elmentek a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok mondták, őt azonban nem látták.

25 καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῆ καρδία τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πάσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·

És ő mondta nekik: „Ó, ti esztelenek és rest szívűek arra, hogy higgyetek mindazoknak, amiket a próféták mondtak:

26 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

Hát nem ezeket kellett Krisztusnak szenvednie, hogy bemenjen az ő dicsőségébe?

27 καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν **διερμήνευσε** αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ.

És elkezdve Mózesről, és az összes prófétáról **megmagyarázta nekik az összes írásban róla szóló írásokat.**

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι.

És közeledtek a faluba, ahová mentek, és ő úgy tett, mintha tovább menne.

29 καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες, Μείναι μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἔστιν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς.

És rábeszéltek őt mondva: „Maradj velünk, mert estefelé van, és lement már a nap.” És bement, hogy velük maradjon.

30 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβῶν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς·

És történt, amikor asztalhoz ült velük, fogva a kenyeret megáldotta, és megtörve nekik adta:

31 αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

A szemük pedig megnyitott, és felismerték őt: és ő láthatatlanná vált előlük.

32 καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν {ἐν ἡμῖν} ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

És mondták egymásnak: „Nemde a mi szívünk lángolt (bennünk), amikor beszélt nekünk az úton, amikor kifejtette nekünk az írásokat?”

33 καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

És felkelve abban az órában visszatértek Jeruzsálembe, és a tizenegyet egybegyűlve találták a velük levőkkel,

34 λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι.

akik elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak.

35 καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ők is hírül adták az úton történeteket, és hogy miként ismertette fel magát velük a kenyértörésben.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László o.s.b. Újszövetség-fordítása
<p>¹³Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem nomine Emmaus;</p>	<p>¹³Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt.</p>	<p>¹³Aznap ketten közülük egy Emmausz nevű helységbe mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan stádium távolságra volt,</p>	<p>¹³Ketten közülük még aznap egy Emmausz nevű faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira fekszik.</p>	<p>¹³És ímé azok közül ketten mennek vala ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan futamatnyira vala, melynek neve vala Emmaus.</p>	<p>¹³Íme, tanítványai közül ketten még aznap egy Emmausz nevű faluba igyekeztek, amely Jeruzsálemtől mintegy kétórányi járásra feküdt.</p>
<p>¹⁴et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quae acciderant.</p>	<p>¹⁴Az eseményekről beszélgettek.</p>	<p>¹⁴s beszélgettek egymással mindarról, ami történt.</p>	<p>¹⁴Közben beszélgettek mindarról, ami történt.</p>	<p>¹⁴És beszélgetének magok közt mindazokról, a mik történtek.</p>	<p>¹⁴A történetekről beszélgettek.</p>
<p>¹⁵Et factum est, dum fabularentur et secum quaererent, et ipse Iesus appropinquans ibat cum illis;</p>	<p>¹⁵Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk.</p>	<p>¹⁵Miközben beszélgettek és tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk.</p>	<p>¹⁵Miközben így beszélgettek és tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett és csatlakozott hozzájuk.</p>	<p>¹⁵És lőn, hogy a mint beszélgetének és egymástól kérdezősködének, maga Jézus hozzájuk menvén, velök együtt megy vala az úton.</p>	<p>¹⁵Aztán miközben így beszélgettek és vitatkoztak, maga Jézus szegődött oda hozzájuk, és velük együtt ment.</p>
<p>¹⁶oculi autem illorum tenebantur, ne eum agnoscerent.</p>	<p>¹⁶De szemük képtelen volt felismerni.</p>	<p>¹⁶De a szemüket akadályozta valami, hogy fel ne ismerjék. ¹</p>	<p>¹⁶De szemük el volt takarva, hogy föl ne ismerjék.</p>	<p>¹⁶De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy őt meg ne ismerjék.</p>	<p>¹⁶Látásukat azonban valami akadályozta. Nem ismerték fel.</p>
<p>¹⁷Et ait ad illos:</p>	<p>¹⁷Megszólította őket:</p>	<p>¹⁷Megszólította őket:</p>	<p>¹⁷Megszólította őket:</p>	<p>¹⁷Monda pedig nekik:</p>	<p>¹⁷Ő pedig így szólt hozzájuk:</p>

<p>„Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes?”. Et steterunt tristes.</p> <p>¹⁸Et respondens unus, cui nomen Cleopas, dixit ei:</p> <p>„Tu solus peregrinus es in Ierusalem et non cognovisti, quae facta sunt in illa his diebus?”.</p> <p>¹⁹Quibus ille dixit: „Quae? ”. Et illi dixerunt ei: „De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere et sermone coram Deo et omni populo;</p> <p>²⁰et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in</p>	<p>„Miről beszélgettek itt az úton?”</p> <p>Elszomorodtak, megálltak.</p> <p>¹⁸Aztán az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult:</p> <p>„Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban.”</p> <p>¹⁹„Micsoda?” – kérdezte.</p> <p>„A názáreti Jézus esete – felelték –, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt.</p> <p>²⁰Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték, és keresztre feszítették.</p>	<p>»Miről beszélgettek egymással útközben?« Ők szomorúan megálltak.</p> <p>¹⁸Az egyik, akinek Kleofás volt a neve, azt felelte:</p> <p>»Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban?«</p> <p>¹⁹Ő megkérdezte tőlük: »Micsoda?« Azt felelték: »A Názáreti Jézus esete, aki tettben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt.</p> <p>²⁰Hogy hogyan adták őt a főpapok és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg őt.</p>	<p>„Miről társalogtok itt az úton?”</p> <p>Erre szomorúan megálltak.</p> <p>¹⁸Egyikük, akit Kleofásnak hívtak, hozzáfordult:</p> <p>„Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?”</p> <p>¹⁹„Micsoda?” – kérdezte. „</p> <p>A názáreti Jézus esete, felelték, aki szóban és tettben nagy hatású próféta volt Isten és az egész nép előtt.</p> <p>²⁰Főpapjaink és előljáróink halálra ítélték és keresztre feszítették.</p>	<p>Micsoda szavak ezek, a melyeket egymással váltotok jártotokban? és miért vagytok szomorú ábrázattal?</p> <p>¹⁸Felelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki:</p> <p>Csak te vagy-é jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokon?</p> <p>¹⁹És monda nekik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondanak néki: A melyek esének a Názáretbeli Jézuson, ki próféta vala, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt:</p> <p>²⁰És mimódon adák őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszíték őt.</p>	<p>- Miről beszélgettek egymással útközben?</p> <p>Erre szomorúan megálltak.</p> <p>¹⁸Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleofás, és ezt mondta neki:</p> <p>- Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban.</p> <p>- ¹⁹Mi? – kérdezte tőlük.</p> <p>Azok így válaszoltak neki:</p> <p>- Az, ami a Názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt.</p> <p>²⁰Hogyan adták át főpapjaink és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették keresztre.</p>
---	--	---	--	--	---

<p>damnationem mortis et crucifixerunt eum.</p> <p>²¹Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel; at nunc super haec omnia tertia dies hodie quod haec facta sunt.</p> <p>²²Sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos, quae ante lucem fuerunt ad monumentum</p> <p>²³et, non invento corpore eius, venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere.</p> <p>²⁴Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum et ita invenerunt, sicut mulieres dixerunt,</p>	<p>²¹Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek.</p> <p>²²Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kinn jártak a sírnál,</p> <p>²³s hogy nem találták ott a testét, azzal a hírrel jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik, és azt mondták, hogy él.</p> <p>²⁴Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok</p>	<p>²¹Pedig mi azt reméltük, hogy ő fogja megváltani Izraelt. Azonfelül ma már harmadik napja, hogy ezek történtek.</p> <p>²²De néhány közülünk való asszony is megzavart bennünket, akik hajnalban a sírnál voltak,</p> <p>²³s mivel nem találták a testét, visszajöttek azzal a hírrel, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondták, hogy él.</p> <p>²⁴Társaink közül néhányan a sírhoz mentek, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok mondták,</p>	<p>²¹Mi viszont azt reméltük, hogy ő fogja megszabadítani Izraelt. De ma már harmadnapja annak, hogy ez történt.</p> <p>²²Igaz, hogy néhány közénk tartozó asszony megzavart minket.</p> <p>²³Hajnalban a sírnál voltak, de nem találták a testét. Azzal a hírrel tértek vissza, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt állították, hogy él.</p> <p>²⁴Társaink közül néhányan a sírhoz mentek és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok</p>	<p>²¹Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, a ki meg fogja váltani az Izraelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek.</p> <p>²²Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbbenettek minket, kik jó reggel a sírnál valának;</p> <p>²³És mikor nem találták az ő testét, haza jöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták, kik azt mondják, hogy ő él.</p> <p>²⁴És azok közül némelyek, kik velünk valának, elmenének a sírhoz, és úgy találák, a mint az asszonyok</p>	<p>²¹Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izraelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek.</p> <p>²²Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbenett minket, akik hajnalban a sírnál jártak,</p> <p>²³és nem találták ott a testét. Visszatérve azt beszéltek, hogy angyalok megjelenését is látták, akik azt hirdették, hogy él.</p> <p>²⁴El is mentek néhányan a mieink közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszéltek.</p>
---	--	---	---	---	--

<p>ipsum vero non viderunt ”.</p> <p>²⁵Et ipse dixit ad eos:</p> <p>„O stulti et tardi corde ad credendum in omnibus, quae locuti sunt Prophetae!</p> <p>²⁶Nonne haec oportuit pati Christum et intrare in gloriam suam? ”.</p> <p>²⁷Et incipiens a Moyse et omnibus Prophetis interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quae de ipso erant.</p> <p>²⁸Et appropinquaverunt castello, quo ibant, et ipse se finxit longius ire.</p> <p>²⁹Et coegerunt illum dicentes:</p>	<p>jelentették, de őt magát nem látták.”</p> <p>²⁵Erre így szólt:</p> <p>„Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek.</p> <p>²⁶Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?”</p> <p>²⁷Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.</p> <p>²⁸Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni.</p> <p>²⁹De marasztalták:</p>	<p>de őt magát nem látták.«</p> <p>²⁵Erre ő azt mondta nekik:</p> <p>»Ó, ti oktalanok és késedelmes szívűek arra, hogy elhiggyétek mindazt, amit a próféták mondtak!</p> <p>²⁶Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Krisztusnak, hogy bemehessen dicsőségébe?»</p> <p>²⁷És kezdve Mózesen és valamennyi prófétán, mindent megmagyarázott nekik, ami az Írásokban róla szólt.</p> <p>²⁸Mikor odaértek a faluhoz, ahová tartottak, úgy tett, mintha tovább akarna menni.</p> <p>²⁹De marasztalták:</p>	<p>mondták. Őt magát azonban nem látták.”</p> <p>²⁵Erre ő így szólt:</p> <p>„Ti oktalanok, milyen nehezen hiszitek mindazt, amit a próféták jövendöltek!</p> <p>²⁶Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?”</p> <p>²⁷Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétánál megmagyarázta, ami az Írásokban róla szól.</p> <p>²⁸Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akart volna menni.</p> <p>²⁹De azok marasztalták:</p>	<p>is mondták; őt pedig nem látták.</p> <p>²⁵És ő monda nekik:</p> <p>Óh balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhivésére, a miket a próféták szoltak!</p> <p>²⁶Avagy nem ezeket kellett-é szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe?</p> <p>²⁷És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nekik minden írásokban, a mik ő felőle megíratnak.</p> <p>²⁸Elközelítének pedig a faluhoz, a melybe mennek vala; és ő úgy tőn, mintha tovább menne.</p> <p>²⁹De kényszeríték őt, mondván:</p>	<p>Őt azonban nem látták.</p> <p>²⁵Akkor így szólt hozzájuk:</p> <p>- Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták!</p> <p>²⁶Hát nem ezt kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?</p> <p>²⁷És Mózesről meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami valamennyi Írásban róla szólt.</p> <p>²⁸Így értek el ahhoz a faluhoz, ahová igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni.</p> <p>²⁹De azok erősködtek, és kérték:</p>
--	--	---	--	---	--

<p>„Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est iam dies”. Et intravit, ut maneret cum illis.</p> <p>³⁰Et factum est, dum recumberet cum illis, accepit panem et benedixit ac fregit et porrigebat illis.</p> <p>³¹Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum; et ipse evanuit ab eis.</p> <p>³²Et dixerunt ad invicem: „Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur nobis in via et aperiret nobis Scripturas?”</p> <p>³³Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem et invenerunt congregatos</p>	<p>„Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt.</p> <p>³⁰Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik.</p> <p>³¹Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől.</p> <p>³²„Hát nem lángolt a szívünk – mondták – , amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?”</p> <p>³³Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a</p>	<p>»Maradj velünk, mert esteledik, és lemenőben van már a nap!« Bement hát, hogy velük maradjon.</p> <p>³⁰Amikor asztalhoz ült velük, fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik.</p> <p>³¹Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, de ő eltűnt a szemük elől.</p> <p>³²Ők pedig így szóltak egymáshoz: »Hát nem lángolt a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és feltárta előttünk az Írásokat?«</p> <p>³³Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták</p>	<p>„Maradj velünk, kérték, mert esteledik és már lemenőben van a Nap.” Betért tehát, hogy velük maradjon.</p> <p>³⁰Mikor asztalhoz ültek, kenyeret vett kezébe, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik.</p> <p>³¹Erre megnyílt szemük és fölismerték. De ő eltűnt előlük.</p> <p>³²„Ugye lángolt a szívünk, mondták egymásnak, mikor útközben beszélt hozzánk és kifejtette az Írásokat?”</p> <p>³³Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták</p>	<p>Maradj velünk, mert immár beestvéledik, és a nap lehanyatlott! Beméne azért, hogy velök maradjon.</p> <p>³⁰És lőn, mikor leült velök, a kenyeret vevén, megáldá, és megszegvén, nekik adá.</p> <p>³¹És megnyilatkoznak az ő szemeik, és megismerék őt; de ő eltűnt előlük.</p> <p>³²És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat?</p> <p>³³És felkelvén azon órában, visszatérének Jeruzsálembe, és egybegyűlve találák a</p>	<p>- Maradj velünk, mert esteledik, sőt a nap is lehanyatlott már! Betért hát, hogy velük maradjon.</p> <p>³⁰Amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta.</p> <p>³¹Erre megnyílt a szemük, és felismerték. Ő azonban eltűnt előlük.</p> <p>³²Ekkor így szóltak egymáshoz: - Ugye hevült a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?</p> <p>³³Még abban az órában útra keltek hát, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták</p>
--	---	---	---	---	---

Undecim et eos, qui cum ipsis erant, ³⁴ dicentes: „Surrexit Dominus vere et apparuit Simoni ”. ³⁵ Et ipsi narrabant, quae gesta erant in via, et quomodo cogoverunt eum in fractione panis.	tizenegyet és társaikat. ³⁴ Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. ³⁵ Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor.	a tizenegyet és a velük levőket. ³⁴ Azok elmondták: »Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!« ³⁵ Erre ők is elbeszéltek, ami az úton történt, és azt, hogy hogyan ismerték fel őt a kenyértöréskor.	a tizenegyet és társaikat. ³⁴ Azok ezzel fogadták őket: „Az Úr valóban feltámadt és megjelent Simonnak.” ³⁵ Erre ők is elbeszéltek, ami az úton történt, és hogy hogyan ismerték föl a kenyértörésnél.	tizenegyet és azokat, a kik velük valának. ³⁴ Kik ezt mondják vala: Feltámadott az Úr bizonynyal, és megjelent Simonnak! ³⁵ És ezek is elbeszélék, mi történt az úton, és miképen ismerték meg ők a kenyér megszegéséről.	a tizenegyet és övéiket. ³⁴ Azok ezt mondták: - Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. ³⁵ Erre ők is elbeszéltek, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel, amikor megtörte a kenyeret.
--	---	---	--	---	--

1.1.3. Szöveg behatárolása

A szakasz a Lukács-evangélium utolsó fejezetében található, amely a feltámadt Jézusról szól. Az általunk vizsgált epizód kezdetét a fejezetben jól mutatja a két tanítvány megjelenése, akik Jeruzsálemből egy kis településre gyalognak (Lk 24,13). Végül a jeruzsálemi helyszín, és Jézusnak a tanítványaival való találkozását leíró, újabb epizód jelzi a perikópa végét (Lk 24,35-36). A szakasz tehát a Lk 24,13-35 között helyezkedik el.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

1,54 “Gondjába vette szolgáját, Izraelt, megemlékezve irgalmáról”

1,68 “Áldott az Úr, Izrael Istene, mert meglátogatta és megváltotta népét.”

2,38 “Ebben az órában is odajött, dicsőítette az Istent, és beszélt róla mindenkinek, aki csak várta Jeruzsálem megváltását.”

9,16 “Most kezébe vette az öt kenyeret és a két halat. Föltekintett az égre, megáldotta, és tanítványainak adta, hogy osszák ki a népnek.”

9,22 “„Mert – mondta – az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, főpapok és írástudók nem ismerik el, megölik, de harmadnap feltámad.”

9,45 “De nem értették meg ezt a beszédet, el volt előlük rejtve, hogy ne értsék meg. De megkérdezni mégsem merték.”

16,29,31 “Ábrahám ezt felelte: Van Mózesük és vannak prófétáik. Azokra hallgassanak.” “Ő azonban így felelt: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül támad fel valaki, annak sem hisznek.”

18,31 “Akkor félrevonta a tizenkettőt, s így szólt hozzájuk: „Most felmegyünk Jeruzsálembe, s beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról megjövendöltek.”

19,11 “Mivel már közel jártak Jeruzsálemhez, és azt hitték, hogy az Isten országa hamarosan megvalósul, egy másik példabeszédet is mondott hallgatóinak”

22,29 “Ezért adom át nektek az országot, mint ahogy Atyám, nekem átadta”

24,9 “A sírtól visszatérve mindent hírül adtak a tizenegynek és a többieknek.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 2,23 “Odaérve Názáret városában telepedett le. Így teljesedett a próféták jövendölése: „Názáretinek fogják hívni.”

Mt 6,16 “Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat.”

Mt 12,23 “A nép ámulva kérdezgette: „Csak nem ő a Dávid fia?”

Mt 16,14 “Így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik prófétának.”

Mt 21,11 “Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből” – felelte a nép.”

Mt 28,16 “A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket.”

Mk 4,13 “Aztán így folytatta: „Nem értitek ezt a példabeszédet. Hogy értitek meg akkor majd az összes példabeszédet?”

Mk 8,10 “maga pedig tanítványaival bárkába szállt, és Dalmanuta környékére ment.”

Mk 9,19 “Ó, te hitetlen nemzedék – válaszolta –, meddig maradjak még körödben? Meddig tűrjelek benneteket? Hozzátok ide hozzám!”

Mk 16,12-13 “Ezután idegen alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek. Visszatérve ezek közölték a hírt a többiekkel is, de nekik sem hittek.”

Mk 16,14 “Végül a tizenegyek jelent meg, amikor egyszer asztalnál ültek. Szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik feltámadása után látták.”

Jn 20,3-10 “Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett. Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyt gyolcsot meg a kendőt, amellyel a fejét befödtek. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen. Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt. Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból. Ezután a tanítványok visszatértek övéikhez.”

Jn 20,27 “Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!”

Jn 21,4 “Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. De a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus az.”

Jn 21,13 “Jézus odajött, fogta a kenyeret, s adott nekik. Ugyanígy halat is.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Ter 3,1 “A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Úristen teremtett. Ezt mondta az asszonynak: „Valóban mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról?”

MTörv 18,15 “Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, őrá hallgassatok.”

2Kir 6,17 “Aztán Elizeus így imádkozott: „Uram, nyisd meg a szemét, hogy lásson!” És az Úr megnyitotta a szolga szemét, úgyhogy nyomban észre is vette: Elizeus körül a hegy tele volt tüzes lovakkal és szekerekkel.”

2Mak 3,34 “Ami téged illet, az ég fenyített meg, hirdesd hát mindeneknek az Isten hatalmát.”

Zsolt 39,4 “A szívem égett bensőmben, lelkemen végigcsapott a láng; akkor megoldódott a nyelvem”

Iz 41,14 “Ne félj hát, Jákob, te szegény féreg, te maroknyi Izrael. Magam vagyok a gyámolod – az Úr mondja ezt neked –, Izrael Szentje, a te Megváltód.”

Iz 43,14 “Ezt mondja az Úr, a ti Megváltótok, Izrael Szentje: Elküldök értetek Babilonba, leverem a börtönök zárait, és a káldeusok jajkiáltásban törnek ki.”

Iz 44,24 “Így szól az Úr, a te Megváltód, aki anyád méhében alkotott: Én vagyok az Úr, a mindenség teremtetője; én terjesztettem ki az eget egyedül, és amikor a földet megformáltam, nem volt szükségem segítségemre.”

ApCsel 1,6 “Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?”

ApCsel 2,22 “Izraelita férfiak! Halljátok meg szavamat! A názáreti Jézust az Isten igazolta előttetek a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – amint tudjátok – általa vitt végbe köztetek.”

ApCsel 3,18.21-25 “Ám az Isten így váltotta be, amit minden prófétája által hirdetett, tudniillik, hogy Krisztusa szenvedni fog.” “akit az égnek kell befogadnia egészen a mindenség megújulása idejéig, ahogy az Isten réges-rég megmondta szent prófétái ajka által. Mózes ezt mondta: „Az Úr, a mi Istenünk hozzám hasonlóan prófétát támaszt nektek testvéreitek sorából. Hallgassatok rá mindenben, amit csak mond majd nektek!” „Azokat, akik nem hallgatnak erre a prófétára, irtsátok ki a népből.” – A többi próféta is, Sámueltól kezdve mind, akik utána

szóltak, megjövendölték ezeket a napokat. Ti vagytok a prófétáknak és annak a szövetségnek a fiai, amelyet az Isten atyáttal kötött, amikor így szólt Ábrahámhoz: A te utódodban áldást nyer a föld minden nemzetsége.”

ApCsel 7,22 “Így Mózes szert tett az egyiptomiak minden tudományára, s szavaiban és tetteiben egyaránt hatalmas volt.”

ApCsel 8,30-35 “Fülöp odasietett, és meghallotta, hogy Izajás prófétát olvassa. Megkérdezte: „Érted, amit olvasol?” „Hogyan érthetném – felelte –, ha nincs, aki megmagyarázza nekem?” Aztán arra kérte Fülöpöt, hogy szálljon fel és üljön mellé. Az Írásnak ezt a helyét olvasta: Mint a juh, úgy vitték leölni. Ahogy a bárány sem ad hangot nyírója előtt, ő sem nyitotta szóra ajkát. A megaláztatásban vétetett el róla az ítélet. Ki sorolhatja fel nemzedékét? Mert élete elvétetett a földről. Az udvari tiszt megkérdezte Fülöpöt: „Mondd, kiről mondja ezt a próféta, magáról vagy valaki másról?” Fülöp elkezdte a magyarázatot, és az Írásból kiindulva hirdette neki Jézust.”

ApCsel 16,15 “Egész háza népével együtt megkeresztelkedett, aztán kért minket: „Ha nézetetek szerint az Úr híve vagyok, térjete be házamba, és maradjatok nálam.” És erővel rá is vett erre minket.”

ApCsel 17,2 “Pál szokása szerint bement hozzájuk, és három szombaton beszélt nekik az Írásokról.”

ApCsel 26,22 “De az Isten megoltalmazott mind a mai napig, s tanúságot teszek kicsik és nagyok előtt egyaránt. Semmi más nem mondok azon kívül, amit a próféták és Mózes megjövendöltek”

1Kor 15,4-5 “eltemették és harmadnap feltámadt, az Írások szerint. Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek.”

Zsid 9,12 “Nem a bakok vagy borjak vérével, hanem saját vérével lépett be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett.”

1Pt 1,11 “Töprengtek rajta, vajon milyen időpontra vagy milyen korra mutat Krisztusnak bennük működő Lelke, előre megmondva a Krisztusra váró szenvedéseket és az azutáni dicsőséget.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az úton levés motívuma igen kedves Lukácsnál (vö. pl. Lk 1,39; 2,41; 9,51). Az evangélista Jézus titokzatos megjelenésével és úton levésével hangsúlyozni kívánja azt az örömhírt, hogy a feltámadt Úr Jézus együtt van, együtt halad az emberekkel: lehet vele találkozni az Írásokban, vagyis a Bibliában, a felebarát iránti figyelmes szeretetben, illetve az

Oltáriszentségben. Lukács fontosnak tartja Jézust mint a Tanítót bemutatni, akinek van hatalma az Írásokat magyarázni.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

διερμήνευσεν (*dierméneuszen*) (Lk 24,27) (*értelmez, magyaráz, lefordít*)

Az evangéliumokban egyedül itt jelenik meg ez az ige, amely azt jelzi, hogy a feltámadt Jézusnak van egyedül hatalma arra, hogy magyarázza, értelmezze a Szentírást. Egyedül Isten megtestesült Igéje, vagyis a megfeszített és feltámadt Jézus Krisztus az, aki felfedheti előttünk a Biblia teljes üzenetét: Őbenne tudjuk megérteni a Szentírást minden lapját (vö. Lk 24,44-48). A Bibliát akkor olvassuk helyesen, ha egységben olvassuk Jézussal, ha Vele együtt olvassuk.

συνεπορεύετο (*sziineporeueto*) (Lk 24,15) (*együtt van úton/együtt megy valakivel*)

A kifejezés az Újszövetség többi előfordulási helyein a sokaságra, a tömegre vonatkozik, amely együtt megy Jézussal (Mk 10,1; Lk 7,11; Lk 14,25). Itt viszont a feltámadt Jézusra utal, aki társul szegődik az emmauszi tanítványok mellé. Így az evangélista nyomatékosítani akarja azt, hogy Jézus együtt van velünk az utunk során. Ő az a Társ, aki mellettünk marad és halad, aki kísér minket!

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Bár az emmauszi tanítványok nem ismerték a szembe jövő idegent, mint Istent, de mint zarándokot felismerték. Magukhoz invitálták, ételt, italt és szállást adtak neki. Tehát gyakorolták az irgalmasság testi cselekedeteit. Ezáltal beteljesedett rajtuk az Írás szava: „*mert Isten szemében a törvénynek nem a hallgatója válik igazzá, hanem a megtartója igazul meg.*” (Róm 2, 13) Ők megtartották a Törvényt, megtartották az Úr előírását, amely a szeretetre vonatkozik. Befogadtak egy „idegent”. Tettük jutalma volt, hogy az Úr Jézus Krisztus felfedte magát. Ugyanakkor a Zsidókhoz írt levél szava is érvényesült: „*Ápoljátok a testvéri szeretetet. Ne feledkezzetek meg a vendégszeretetről, hisz ilyen módon némelyek tudtuk nélkül angyalokat láttak vendégül.*” (Zsid 13, 1 – 2) Ápoljátok tehát a vendégszeretetet, mert nagy erény!

Vö.: Nagy Szent Gergely, Homília 23 (Gregorio Magno, *Hom.* 23)

2.1.3. Catena Aureából összefoglalás

Ezen evangéliummal kapcsolatban Achridai Theophilaktosz megjegyzi, hogy egyesek szerint az egyik emmauszi tanítvány a kettő közül maga Lukács volt. A másik érdekesség az, hogy amikor elmesélik a tanítványok, hogy mi történt Jeruzsálemben, akkor Jézusról mint

prófétáról beszélnek, de arról nem beszélnek, hogy ő az Isten fia (**Greek Ex.**)

Aranyszájú Szent János szerint később amikor Jézus az úton megmagyarázta a tanítványoknak az Írásokat, akkor ezzel az volt a szándéka, hogy bizonyítsa: ezek a dolgok nem véletlenszerűen történtek, hanem Isten előre meghatározott szándéka szerint. Ehhez a Tiszteletreméltó Béda annyit fűz hozzá, hogy nem mondhatja magát kereszténynek az, aki nem keresi a kapcsolatot a Szentírás és Jézus között, és aki arra, hogy szenvedés által érje el azt a dicsőséget, ami a Krisztussal van.

Ezek után fontos még beszélni a kenyértörésről is. Achridai Theophilaktosz szerint ez arra utal, hogy aki részesül a kenyértörésben (Eukarisztia), annak a szeme megnyílik, hogy felismerje Krisztust.

Felhasznált irodalom: Aquinói Szent Tamás: *Catena Aurea*, Commentary on the four Gospels collected out of the works of the Fathers III., J. G. F. and J. Rivington Publisher, London, 1843. (angolra fordította: John Henry Newman), 772-781.o.

2.2. Tanítóhivatali vonal

Szent II: János pál pápa: *Mane nobiscum Domine* apostoli levele:

„Elmagyarázotta nekik mindent, ami az írásban róla szólt” (Lk 24,27)

11. Az elbeszélés, mely elmondja a föltámadott Jézus megjelenését az emmauszi tanítványoknak, segít abban, hogy figyelmünk középpontjába az eucharisztikus misztériumnak azt az első szempontját állítsuk, melynek mindig jelen kell lennie Isten népe áhítatában: *az Eucharisztia a világosság misztériuma!*

Milyen értelemben állítható ez, és mi következik belőle a keresztény lelkiség és élet számára?

Jézus azt mondta magáról, hogy Ő „a világ világossága” (Jn 8,12), és ezt életének két nagy eseménye, a színeváltozás és a föltámadás nyilvánvalóvá tette, mert bennük fölragyogott isteni dicsősége. Az Eucharisziában viszont Krisztus dicsősége el van fátyolozva. Az Oltáriszentség a legkiemelkedőbb módon „a hit misztériuma”. Mindazonáltal éppen teljes elrejtőzésének misztériumával teszi önmagát Krisztus a világosság misztériumává, mellyel a hívőt az isteni élet mélységeibe vezeti be. Szerencsés meglátás az, hogy Rubljov híres Szentháromság ikonja az Eucharisziát helyezi a szentháromságos élet középpontjába.

12. Az Eucharisztia mindenekelőtt azért világosság, mert az Eucharisztia liturgiáját minden szentmisében megelőzi Isten Igéjének liturgiája, és a két „asztal”, tudniillik az Ige és a Kenyér asztala egységet alkot. Ez az összetartozás mutatkozik a János-evangélium eucharisztikus beszédében, melyben Jézus tanítása misztériumának

alapvető bemutatásáról áttér a sajátos eucharisztikus jelleg magyarázatára: „Az én Testem valóban étel, és az én Vérem valóban ital” (Jn 6,55). Tudjuk, hogy e kijelentés a hallgatók nagy részében krízist okozott, és arra indította Pétert, hogy az apostolok és minden idők Egyháza szóvivőjeként kimondja: „Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak.” (Jn 6,68.) Az emmauszi tanítványok történetében maga Krisztus mutatja meg „Mózesen kezdve az összes prófétánál”, hogyan beszélt „az összes írás” személye misztériumáról (vö. Lk 24,27). Szavai „meggyújtották” a tanítványok szívét, megszabadították őket a szomorúság és a reménytelenség árnyától, és fölkeltették bennük a vágyat, hogy vele maradhassanak: „Maradj velünk, Urunk!” (vö. Lk 24,29.)

13. A II. Vatikáni Zsinat atyái a *Sacrosanctum Concilium* konstitúcióban kifejezték kívánságukat, hogy „az Ige asztala” bőségesebben kínálja a hívőknek a Szentírás kincseit.^[9] Ezért járultak hozzá, hogy a liturgikus ünnepléseken főként a szentírási olvasmányok mindenki számára érthető nyelven hangozzanak el. Maga Krisztus szól, amikor az Egyházban a Szentírást olvassuk.^[10] Ugyanakkor a celebránsnak ajánlották a homíliát, mely a liturgia részeként arra van rendelve, hogy magyarázza Isten Igéjét és aktualizálja a keresztény életre.^[11] Negyven évvel a Zsinat után az Eucharisztia éve jó alkalom arra, hogy a keresztény közösségek erről megbizonyosodhassanak. Nem elég ugyanis, ha a szentírási részeket érthető nyelven olvassák fel, hanem olyan gondossággal, olyan előkészülettel, olyan figyelmes hallgatással, illetve csöndes elmélkedéssel kell fogadni, ami szükséges ahhoz, hogy Isten Igéje megérintse és megvilágosítsa az életet.

„Fölsímték Őt a kenyértörésben” (Lk 24,35)

14. Jelentőségteljes, hogy az emmauszi tanítványok, miután az úr szavai megfelelően fölkészítették őket, az asztalnál, a „kenyértörés” egyszerű

gesztusában ismerték fel Őt. A jelek csak akkor „beszélnek”, ha az értelem megvilágosult és a szív lángol. Az Eucharisztia a megvilágosító és gazdag tartalmú üzenetet hordozó jelek e dinamizmusában bontakozik ki teljesen. A misztérium a jelek által nyitja meg a hívők szemét.

Miként az *Ecclesia de Eucharistia* enciklikában hangsúlyoztam, nagyon fontos, hogy a szentség egyetlen vonása se merüljön feledésbe. Az embert ugyanis mindig éri a kísértés, hogy az Eucharisziát a saját emberi dimenziói közé redukálja, holott valójában *az embernek kell kitárulnia a misztérium dimenziói előtt*. „Az Eucharisztia túlságosan nagy ajándék ahhoz, hogy csorbításokat és kétértelműségeket tűrhetne.”^[12]

15. Kétségtelen, hogy az Eucharisztia legszembevetőbb dimenziója a *lakoma*. Az Eucharisztia nagycsütörtökön este a húsvéti vacsorán született. éppen ezért még a szerkezetében is hordozza a *közös étkezés* jellegét: „Vegyétek és egyétek..., majd vette a kelyhet..., nekik adta, mondván: igitok belőle mindnyájan ...” (*Mt 26,26–27*). E szempont nagyon jól kifejezi a kommunió kapcsolatát, melyet Isten létre akar hozni velünk, s melyet nekünk egymás között meg kell valósítanunk.

Semmiképpen nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy az eucharisztikus lakomának mélységes és elsődleges értelme az *áldozat*.^[13] Az Eucharisziában Krisztus újra megjeleníti számunkra a *Golgotán egyszer s mindenkiért bemutatott áldozatot*. Jóllehet az eucharisztikus lakomán a föltámadott Krisztus van jelen, magán hordozza szenvedésének jeleit, melynek „emlékezete” minden szentmise, miként a liturgia a konszekrációt követő akklamációval emlékeztet erre: „halálotat hirdetjük, Urunk és hittel valljuk föltámadásodat...”. Ugyanakkor, miközben megjeleníti a múltat, az

Eucharisztia a történelem vége, *Krisztus második eljövételének jövendője felé irányít* minket. Ez az „eszkatologikus” szempont olyan magával ragadó erőt ad az Oltáriszentségnek, mely reménnyel tölti el a keresztyén életet.

„Még abban az órában útra keltek” (*Lk 24,33*)

24. A két emmauszi tanítvány, miután fölismerte az Urat, „még abban az órában útra kelt” (*Lk 24,33*), mert közölni akarták, amit láttak és hallottak. Ha valóban találkozunk a Fölelmaradottal, amikor testével és vérével táplálkozunk, képtelenek vagyunk magunknak megtartani a tapasztalt örömet. A szentáldozásban egyre inkább elmélyülő találkozás Krisztussal az Egyházban és minden egyes keresztyénben fölébreszti a *tanúságtétel és az evangelizálás sürgető érzését*. Abban a homíliában, melyben bejelentettem az Eucharisztia évét, ezt hangsúlyoztam Szent Pál szavaira hivatkozva: „Valahányszor esztek ebből a kenyérből és isztok ebből a kehelyből, az úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön” (*1Kor 11,26*). Az Apostol szoros kapcsolatba hozza a lakomát és a hirdetést: közösségre lépni Krisztussal a húsvéti megemlékezésben egyidejűleg jelenti a kötelezettség-érzetet arra, hogy a szertartásban megvalósított esemény misszionáriusai legyünk.^[21] Az elbocsátás minden szentmise végén megbízás, mely arra készíti a keresztyén embert, hogy vállalja az evangélium terjesztését és a társadalom keresztyén szellemiséggel való betöltését.

25. E küldetéshez az Eucharisztia nem csupán belső erőt biztosít, hanem – bizonyos értelemben – *programot* is. Az Eucharisztia ugyanis olyan létmód, mely Jézusból árad a keresztyén emberbe, és annak tanúságtétele által szétsugárzik a társadalomba és a kultúrába. Hogy ez megtörténjék, ahhoz minden hívőnek személyes és közösségi elmélkedéssel magáévá kell tennie azokat az értékeket, melyeket az

Eucharisztia kifejez, azt a magatartást, amit sugall, és azokat az elhatározásokat, melyekre indít. Miért ne látnánk ebben azt a *különleges megbízást*, mely az Eucharisztia évéből fakadhat?

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Lk 24,13-35) az emmauszi találkozás története. A liturgia vezérfonala ezen a napon, fogalmazhatunk úgy, hogy „az egyház ideje”. Itt válik valós tapasztalattá az ősegyház számára, hogy Jézus mostantól ha más módon is, de mégis jelen van köztük, az írások tanúságában, a kenyértörésben és a lángoló szívekben. Az evangélium előtti *alleluja* is ehhez kötődik, ebből az evangéliumi szakaszból készült, s az írásértelmezést emeli ki: „Urunk Jézus, tárd fel az Írások értelmét, hadd lángoljon a szívünk, midőn tanítasz minket!” (vö. Lk 24,32). Majd innen merít az *áldozási ének* is, ezúttal a kenyértörésre hivatkozva: „A tanítványok felismerték az Úr Jézust a kenyértöréskor, alleluja” (vö. Lk 24,35). A kenyértörésben az Eucharisztia szentségére ismerhetünk – a szentségek megújító szerepéről szól az *áldozás utáni könyörgés*: „Urunk, Istenünk, tekints jóságosan népedre, és akiket örök életre szóló szentségeiddel megújítottál, azokat juttasd el a megdicsőülő test romolhatatlan feltámadására. Krisztus, a mi Urunk által”. Krisztus állandó, Egyházában való jelenlétéhez köthető a *III. húsvéti prefáció* (Az élő Krisztus szüntelenül közbenjár értünk), mely Jézus állandó közbenjárásának ad hangot.

Az Egyház földi zarándokútjához kapcsolódik mindegyik *egyetemes könyörgés* is. A *felajánló könyörgés* az Egyház ujjongó húsvéti örömről tesz tanúságot.

Az *olvasmányban* (ApCsel 2,14.22-28) Szent Péter pütkösdi beszédéből olvashatunk/hallhatunk. Itt Jézusról beszél, akit az Isten igazolt csodákkal és jelekkel, s egy dávidi zsoltárt idéz, mely Jézus feltámadását is megsejteti. Az emmauszi találkozással megjelent az ószövetségi írások új fényben való értelmezése: az evangéliumban maga Jézus magyarázza, mi az, ami előreutalt rá. Ezt a fajta előképi írásértelmezést látjuk Péter beszédében is.

A Péter által idézett zsoltár köszön vissza a *válaszos zsoltárban* (Zsolt 15,1-2a és 5.7-8.9-10.11): „Az élet útját mutatod,Uram nékem... testemnek romlás nem árthat”.

A *szentlecke* (1Pét 1,17-21) szintén Péter szavait idézi. Ez a szakasz egy tömören megfogalmazott hitvallás, melyben megfogalmazza, Krisztus vére által érkezett a megváltás, ő általa, akit Isten előre, a világ teremtése előtt kiválasztott, majd az utolsó időkben megjelent, s feltámasztotta Isten, hogy higgyünk és reméljünk benne.

2.3.2. Liturgikus énekek

Ez az ének Graduale Hungaricum című gyűjteményből származik, amit A Premontrei Rend Gödöllői Kanóniája adott ki 2007-ben.

Gitáros énekek:

A húsvéti időszak

Kiskörmenet a húsvéti vasárnapokon:

179 Népének a Szent Kereszt húsvéti dicséretére: CRUCEM SANCTAM SUBIIT

A húsvéti vasárnapokon a szentsírhoz vezetett körmenet fenntartja az ünnep elvenségét az egész időszakon át, és a feltámadás fényében dicsőíti az üdvösségszerző szent Keresztet. Az ének után a pap a szentsírnál könyörgést mond, majd az introitussal vonulnak az oltárhoz. (ÉE 549) Énekelhető még az „Üdvözlégy, fényes nap” himnusz. (ÉE 97)

Szent ke - reszt - jét föl - ve - vé, és a pok - lot
 meg - tö - ré, ha - ta - lom - ba öl - tö - ze,
 har - mad - nap - ra föl - ke - le. Al - le - lu - ja,
 al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

(1. t.) † *

V.) Az Úr országol, ékességbe /öltözött, * hatalomba öltözött és erővel övezte fel /magát. SZENT KERESZTJÉT...

V.) Mondjátok el a nemzeteknek, alleluja.
 R.) Hogy az Úr a keresztfáról országol, alleluja.
 Pap: Könyörögjünk! Védelmessz minket, Urunk, sokszor tapasztalt atyai kegyességeddel, hogy mi, akik Egyszülötted kinszenvedése által lettünk megváltva, az ő feltámadásán vigadozzunk. Aki él és uralkodol mindörökkön örökké. – Amen.

„Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt a szemük, és felismerték. De ő eltűnt előlük.”
 (Lk 24,30)

Megszentelt kenyér

MEGSZENTELT KENYÉR

G / G / C D / G D /
 G / G / C D / G //

G G
 Szenvedésed előtt az utolsó vacsorán
 C D G
 az apostolokkal együtt étkeztél.

G G
 Minden szentmisében ezt idézzük fel,
 C D G
 ezt, mit – Urunk – értünk rendeltél.

G G
 „Egyétek ezt a kenyeret, igyátok ezt a bort,
 C D G
 testem, vérem áldozatul adom.
 G G
 Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!

C D G
Önmagamat íme rátok hagyom.”

F C F C
Így rendelkeztl. Táplálék lettél.
A A7 dm
valóságos jelenléted élő szeretet,
D7 G (G7)
templomokba és szívekbe költöztél.

C G
Megszentelt kenyér, megszentelt bor.
D G
Köztünk vagy, Jézus, most és mindenkor.
C G
Testté lett kenyér, vérré lett bor.
D G
Köztünk vagy, Jézus, most és mindenkor.

„Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.” (Jn 20,33-35)

Sillye Jenő - A világnak Krisztus kell

<https://www.youtube.com/watch?v=cAdcZo5AmI>

kotta: http://www.keresztenydalok.hu/enekek/a_vilagnak_krisztus

A VILÁGNAK KRISZTUS KELL

Szerző: zene: Sillye Jenő, szöveg: II. János Pál pápa

E H7 E
A világnak Krisztus kell,
A E H7
A világnak Krisztus kell,
E G1s cism
A világnak kellesz Te is,
A E H7 E
Mivel Te Krisztushoz tartozol.

A E A E
Emlékezz, emlékezz,
H7 E
Te Krisztushoz tartozol!

„Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.” (Jn 20,33-35)

Hillsong – Oceans.

Hanna és Csizsér László - Meghívtál, hogy vízre lépjek

<https://www.youtube.com/watch?v=n0hOuk9IFB8>

Kotta: http://www.kottacsere.hu/?wpfb_dl=1130

MEGHÍVTÁL, HOGY VÍZRE LÉPJEK

MATT CRECKER, JOEL HOUSTON,
SALOMON LIEBHELM

Meg-hív-tál hogy víz-re lép-jek, hol nél-kü-led el-súly-lye-dek
5 Eb-ben meg-ta-lál-lak té-ged, a mély-ség-ben meg-tart hi-tem
9 És Nagy ne-ved hí-vom én és fel-né-zek a vi-zek fő-lé Ott lát-lak
13 én A lel-kem ben-ned meg-pi-hen. E-nyém vagy és én ti-ed.
20 A mély-ség-nél na-gyobb ke-gyel-méd, mely el-ve-zet és tart en-gem.
24 Ha el-buk-nék és na-gyon fél-nék, Te nemhagysz el és nem i-nogsz meg.
28 ed. ó... E-nyém vagy
36 Lé-lek add, hogy ben-ned tel-je-sen meg-bíz-zak A vi-zen
38 bát-ran ve-led jár-jak, Hogy bár-ho-vá hívsz men-jek
40 Vi-gyel to-vább mint-ha lá-bam tud-na men-ni Ta-nít
42 tel-jes hit-tel jár-ni, je-len-lé-ted-ben él-ni

„Jézus erre így szólt: „Ó, ti oktalanok, ti késedelmes szívűek! Képtelenek vagytok hinni abban, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásokban ő róla szól.” (Lk 24,25-26)

Csak Jézusnak szolgálók

https://www.youtube.com/watch?v=Yho_SoU1KaY

kotta:

http://www.keresztenydalok.hu/enekek/csak_jezusnak_szolgelok

CSAK JÉZUSNAK SZOLGÁLOK

Refr.:

G D em C

Csak Jézusnak szolgálók

G C GD

Az Ő országát várom

G D C em

Mert eljön Ő az Üdvözítő

G D G

Ó, Jézus feltámadt király

em hm em hm

Áldjad lelkem Őt, dicsérd Teremtőd□

G C GD

Most és mindörökké Ámen

em hm C G

Áldja minden nép, dicső szent nevét□

em am DG

Most és mindörökké Ámen

Hálát adjatok, áldást mondjatok□
Egyházad dicsér, nagy jószágodért□

Erős vár az Úr, menedéket nyújt□
Áldott irgalom, véred oltalom□

Áldom Őt, az Üdvözítőt□
Eljön Ő, újra visszajő...

Áldott légy, Istenünk□
Dicsőség, szent nevednek□

Újszövetség, szent véredért□
Énekeljünk hát, alleluját□

Hatalmas az Úr, jóságos az Úr□
Szívem áldja Őt, ujjongjon a föld□

Szentek, angyalok, szeráf kórusok□
Néked zengenek, így ünnepelnek□

Áldott légy Atya, és Egyszülött Fiad□
Éltető Lélek, Téged dicsérlek□

„Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszéltek, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.” (Jn 20,33-35)

Indulj és menj, hirdesd szavam

<https://www.youtube.com/watch?v=oA0h8xyloJU>

(orgonás

változat)

kotta:

http://dicsportal.hu/e107_files/downloads/1355835277_indulj_s_m_enj_001.jpg

39/B Indulj és menj

1. In-dulj és menj, hir-desd sza-vam. Né-pem-hez kül-de-lek Én.
Tö-vis és gaz, vér és pa-nasz, med-díg hall-gas-sam még én?
Refrén: Kül-de-lek Én, meg-áld-lak Én, csak menj és hir-desd sza-vam.
Kül-de-lek Én, meg-áld-lak Én, csak menj és hir-desd sza-vam.
2. Tű-zes-sé teszem aj-ka-i-dat, gyé-mánt-tá hom-lo-ko-dat.
né-pem-nek ő-ré-vé ren-del-lek Én, Lel-ke-met a-dom-mel-léd. Refrén

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

Tantörténet

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közlekedett feléjük, és hozzájuk szegődött.” (Lk 24,15)

Halász Margit - Jézus szíve

Pár éve falusi nagynénémtől kaptam egy tő Jézus szívet. Itt van, neked adom, de úgy vigyázz rá, mint a szemed fényére, mondta. Szó mi szó, nagyot nyeltem, mert egyszerre úgy éreztem, kezdő

hobbikertész ambícióimat meghaladja a feladat. Fel kell nőnem hozzá. Úgy értem, nemcsak a viráglocsoláshoz, hanem a virág nevéhez is. Jézus szíve, Jézus szíve, ismételttem magamban. Hogy jövök én, porszem ember ahhoz, hogy a Debrecen–Budapest intercityn Jézus szívet hurcolásszam egy kopott teszkós reklámszatyorban? Aztán rám tört a félelem, mi van, ha már a vonatutat sem bírja ki a növény, mit kapok én akkor Jézustól, illetve a nagynénémtől. Komoly, súlyos kérdések voltak ezek.

Elhatároztam, mindent megteszek a virágért. Ha kell, életem árán is. Nos, erre a heroikus áldozatvállalásra egyáltalán nem lett szükségem. A vonaton tízpercenként belenéztem a szatyorba, nem lankad-e a szív? Az utastársaim meg is kérdezték, valami kisállat van-e a szatyorban, hogy így nézegetem? Zavaromban azt mondtam, hogy igen, később meg azt, hogy nem. Nem is nagyon kérdeztek aztán tőlem semmit, csak furcsán néztek rám. De visszatérve a növényre: nem, nem lankadt egyáltalán, sőt, a levelei mintha még zöldebben virítottak volna. A széles Hortobágyon azon elmélkedtem, hova is ültetem majd. Minden

egy ötlet mellé jött egy antiötlet. Kételyek között zötykölődve érkeztem meg Zuglói vasútállomásra.

Itthon, a „na, mi volt kérdésre” rejtélyesen vettem oda: ja, igen, és kaptam ajándékba egy Jézus szívet. Mi az, kérdezte a fiam, valami búcsús kegytárgy? Nem, feleltem, egy gyönyörű növény, különben meg miről beszélsz, református az egész család. Az éjszakám rémálmodokkal telt: egy farkas ellopta tőlem a virágot és futott vele a nagy semmibe. Hideg verejtékben úszva ébredtem, a teraszra szaladtam, de hála Istennek, megvolt a virágom. Két nagy barna lepkét rebentettem fel, amikor kibogoztam a nedves szatyor gyűrődéseit. Persze, persze, gondoltam, Jézus szíven megpihenni nem lehet mindennapi élmény, még egy lepkének sem.

Másnap hajnalban keltem, és hatalmas kérdőjel meredt elém: na de hova ültessem? Az előkertben rózsák vannak, a rózsza köztudomásúlag Mária virága, ott lenne jó a fiúnak az anyja közelében. De hát ez túl mitikus hangzik, a virágokat nem szimbolikus talajba kell ültetni, hanem valós barna földbe. Víz kell nekik, napfény, talaj és szeretet. Ennyi. Akárcsak az embereknek. Minden földi lény itt e bolygón ugyanarra vágynak. Szóval, hova? Szakmailag is megalapozottan szerettem volna hozzájárítani az ültetéshez. Maradt hát az internet, s igazi internetkertészhez méltóan az ültetést a világhálóra való csatlakozással kezdtem. Ráklíkkeltam a népszerű kertész blogjára, s csodák csodája, épp a *Dicentra spectabilis* (Valentine), azaz a nagy szívvirág címszó jött ki. Jól sejtettem, jól sejtettem, mondogattam magamban, hogy a nénikém átkeresztelte azért egy kissé a virágot.

A zuglói kertész blogja a nagy szívvirágot árnyéki növénynek nevezte. Félárnyék vagy szűrt napsütés, aha, ennek nagyon megörültem, mert egyetlen aggodalmam volt, hogy esetleg mégiscsak sok fényre van szüksége Jézus szívének. Egy kis tó is jól jönne a közelében, gondoltam, de ne legyenek telhetetlen, egy zuglói előkertbe nem lehet

csak úgy ripsz-ropsz tavacsokát telepíteni. Különben is társasházról van szó, hús család jóindulatától függne a tókérdés. Végül meghoztam a döntést: nem dugom el ezt a csodás virágot. Az előkertbe ültetem, mégpedig jól látható helyre. Aztán naponta bezsebelem a dicséző mondatokat, melyektől furcsa módon soha sem csordul túl a pohár. Előkészítettem a talajt, elültettem a tövet, a netről levettem egy színes fotót a szívvirágról, befóliáztattam, egy thai étteremből hozott pálcikára erősítettem, és a kis növényhatározómat a tő mellé szúrtam. Ha lúd, legyen kövér, gondoltam. Azt hittem, a dolog ezzel el van intézve.

Még huszonnégy óra sem telt a kiültetést követően, amikor mentemben rápillantottam, és észrevettem, hogy az egyik oldalága lankad. Nyomozásba kezdtem, és pár óra múlva tisztázódott a talány: egy kóbor kerti macska csapása épp a szívvirágom tövénél vezet át. Nyilván nekiment, és lehasadt a virág szára. Felmerült bennem, hogy egy kisebb erődítményt vonok a virág köré, mely megvédi a további macskatámadástól, de a szomszédaim elvetették az ötletet. Vigyáznak majd ők a virágra, lessük, nézzük, ne történjen vele több baj. Ebben meg is nyugodtam, beborogattam a sebeit, és lelkesen vártam a gyógyulást hozó másnapot. Úgy lett minden, ahogy vártam, reggelre begyógyult a törött rész. A legígéretesebb az volt az egészben, hogy ami egyszer megtörtént, az másnap valószínűleg nem történik meg.

Ennek ellenére én legszívesebben egy biztonsági őrt állítottam volna Jézus szíve mellé, ki is számoltam, mennyibe kerülne naponta a virág bevédése. Elárulom, sokba. Maradt tehát a leselkedés a hálószoba ablakából és az ima. Napok teltek el, a virág megerősödött, s ahogy nézegettem a nagytóval, sok-sok kis apró hajtás bomladozott a szárvégeken. Az eseménytelen, szürke hétköznapok azonban nem tartottak sokáig. Egyik este egy hisztiző kisfiút húzott be az anyukája a kapun. Az anyuka egyik kezében a gyermek keze volt, a másikban a

fiúcska műanyag motorja, az a bizonyos lábbal hajtós, ami két hét alatt garantáltan kilyukasztja az egyébként is nagyon drága gyermekcipők talpát. A drámai veszekedés csúcspontján értem épp melléjük, amikor az anyuka dühében elhajtotta a motort. Én felvisítottam: a virágom, a virágom, Istenem, na, ne! Szeretném úgy folytatni ezt az elbeszélést, hogy a motor szállt, szállt, és... megállt a levegőben. De sajnos nem így történt. A valóságban a motor szállt, szállt, és... nem állt meg a levegőben, hanem két centiméterrel a Jézus szíve mellett landolt. Uhhh! A virág tehát megmenekült. Májusban pedig olyan káprázatos virágözönnel lepett meg bennünket, hogy nem győztünk csodálkozni. Az ablakomból néztem, ahogy az utcán elhaladó emberek megállnak, a virágra mutatnak, és szóba elegyednek az éppen megérkező lakókkal.

A nagynénémre gondoltam, aztán arra: Jézus szíve kétezer éve óta megállás nélkül összehozza az embereket.

Forrás: <http://www.irodalmijelen.hu/2015-maj-22-1007/halasz-margit-jezus-szive>

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegődött.” (Lk 24,15)

„Jézus stoppol”

Keresztény életünket hasonlíthatjuk ahhoz az esethez, amikor valaki stoppol az út szélén. Megy egy gyors autó az autópályán. Meglátja a vezetője, hogy egy ember áll az út szélén. Nem áll meg, és meg sem ismeri, ki int neki, mert siet.

Jön egy másik autó is, az sem áll meg, ő is siet! S így ő sem ismeri fel, hogy ki lehet az út szélén stoppoló idegen.

Érkezik egy újabb sofőr. „Hova mész?” – kérdezte. „Ahova Te!” – válaszolta. Egy pillanatra megdöbben a sofőr, aztán ezt mondta. „Hát jó, egy darabon el tudlak vinni, ha gondold.” Felveszi hát a stoppolót, beülteti a hátsó ülésre, de tovább már nem foglalkozik vele, csak bömbölteti a zenét. Egészen meg is feledkezik az útitársáról, majd egy lehajtónál egyszer csak hátra fordul, és azt mondja. „Itt most ki kell szállnod, eddig tudtalak elhozni.” Ő kiszáll és köszön. A vezető fogadja a köszöntést, de azonnal tovább is hajt, egészen megfeledkezve a különös útitársról.

Telik az idő, és jön egy Trabant. A sofőr meglátja az út szélén álló embert és megáll. „Hova mész?” – kérdezte. „Ahova Te!” – válaszolta. Ekkor látja, hogy Jézus az. Azonnal felveszi, ő is a hátsó ülésre ülteti és elviszi egy ideig. Közben könnyed beszélgetésbe elegyednek, de a beszélgetés témája megmarad a hétköznapi formalitásoknál. A sofőr elégedett magával, hiszen ő elvitte magával, majd könnyedén búcsút int.

Jézus újra várakozik, és érkezik is egy újabb sofőr. „Hova mész?” – kérdezte. „Ahova Te!” – válaszolta. Sofőrünk már közelebb engedi magához Jézust, ezért az anyósülést kínálja neki. Eleinte csak Jézus beszél hozzá, a sofőr nem válaszol. Aztán ahogy telik az idő, a sofőr

egyre többször válaszol Jézus kérdéseire, és élvezni kezdi a társaságát, de végül hagyja, hogy Jézus kiszálljon és tovább járjon nélküle.

Végül az úton Jézus mellé ért egy újabb sofőr. Egyből felismeri Őt. Ismerősként köszönti Jézust, és folyamatos társalgást tart fent vele, majd egyszer csak rádöbben, hogy miért is Ő fogja a kormányt? Egyből helyet cserél vele, és átadja neki a vezető szerepet.

- Hova menjünk? – kérdezte Jézus!
- Ahova csak akarsz! – válaszoltam.

Forrás: <http://www.polgaripebania.hu/kicsakgyorgy.php> - alapján

Kép forrása: <http://fel-ut.blogspot.hu/2012/01/stoppolas-gyakorlatban.html>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feljükk, és hozzájuk szegődött.” (Lk 24,15)

Aytay Gábor - Emmaus

Elmúlt immár a legszebb nap is,

Az alkony ráborult a tájra,

Úgy mennek ők Emmaus felé,
Mint két könnyes, szomorú árva.
Egymást nézik vigasztalanul,
Hallottak valamit, mely csodás,
De köd borong a lelkük előtt,
És minden csak pusztá látomás.
Leszáll az alkony, esteledik,
S fenn ragyog mégis egy csodás nap,
S ím fényözönben áll a kereszt,
A kegyelem, mely életet ad.
A hegyormon zengnek a kürtök,
Alkonyban így örök a hajnal,
Velünk van már az Élet ura,
Kik telve vannak jajjal-bajjal.
Emmaus felé hogyha megyünk
És az alkony lassan ránk borul,
Ha sírunk, szemünk tele könnyel:
Ő odajön mellénk vigaszul.
Bejön házunkba ismeretlen,
Megtöri nekünk a kenyeret,
Sebhelyes kézzel felénk nyújtja
Az új, győzelmes életet.

Angyali ének ütemére

Száll életünkől minden óra,
Szóljunk mi is: maradj velünk,
Mert megérkeztünk Emmausba.

Olvass tovább: <http://emmausjoka.webnode.sk/versek/husveti-versek/>

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegődött.” (Lk 24,15)

Lukátsi Vilma – Hárman vagyunk

Emmausba több út is vezet:
tört reményekkel kikövezett,
Ketten járjuk, vagy néha többen,
és újra, újra belénk döbben,
hogy meghalt! És el is temették!

A sírkövet lepecsételték!
...hogy feltámadt? és újra élne?...
Ki hallgat ma ilyen beszédre?
Beszélünk szomorúan, halkan,
a szívünk veszik a szavakban,
De mégis:
Irgalmas Isten! Hinni akarunk!
– és észrevétlen –
már hárman vagyunk!
Forrás:
Kép forrása: <http://ujember.hu/az-orom-utja/>

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feljűk, és hozzájuk szegődött. Ők azonban nem ismerték meg őt, mert látásukban akadályozva voltak.” (Lk 24,15-16)

Túrmezei Erzsébet – A harmadik

Valamit kérnek tőled
Megtenni nem kötelesség
Mást mond a jog, mást súg az ész
Valami mégis azt kívánja:
Nézd, tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Messzire mentél, fáradt vagy, léptél százat

Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad
Majd máskor, nyugtat az ész, s a jog józanságra int
De egy szelídebb hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Valakin segíthetnél. Joga nincs hozzá, nem érdemli meg
Tán összetörte a szíved
Az ész is azt súgja, minek?
S a szelíd hang újra halkan kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Ó a harmadik, egyszer első lehetne
és diktálhatna, vonhatna, vihetne,
Lehet elégnél hamar, esztelenség volna
De a szíved békességről dalolna,
S míg elveszíténéd, bizony megtalálnád életed!
Bízd rá magad arra a harmadikra, mert az a szeretet!

Forrás: <https://keresztyenversek.wordpress.com/tag/jezus/>

„Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feljűk, és hozzájuk szegődött. Ők azonban nem ismerték meg őt, mert látásukban akadályozva voltak.” (Lk 24,15-16)

Antoine De Saint – Exupery

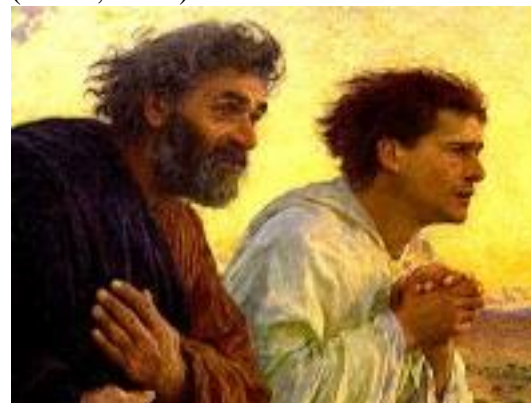
Fohász

Uram a mindennapok küzdelméhez adj erőt nekem.

Kérlek, taníts meg engem a lépésről - lépésre feléd haladás
művészetére,
 hogy fölhaladjam magam a napi forgatagban,
 hogy idejében és talpra eseten tudjak dönteni.
Ügyeimben okosan gyümölcsöztessen tapasztalataimat,
ismereteimet és segíts, hogy helyesen tudjam beosztani az időmet.
Add, hogy biztosan érezzem, mely ügyem nem tűr halasztást.
 Segíts, hogy időt találjak a lelki és szellemi fejlődésre is.
Kérlek, segíts, hogy mindig kellőképpen készülhessek fel az
 előttem álló feladatra.
Add meg Uram a kegyelmet, hogy akivel csak találkozom,
 arra tudjak odafigyelni és úgy tudjak neki segíteni,
 mintha Téged hallgatnálak és Neked segítenék.
 Add, hogy mélyen megértsem:
nehézség, sikertelenség, kudarc és zsákutca is lehet sorsom része,
 sőt, ezek szükségesek is ahhoz,
 hogyan nőjek és megérjek.
Kérlek, szükség esetén a kellő pillanatban küldj valakit,
 aki jó szívvel szemembe meri mondani az igazságot.
Tudom Uram, hogy számtalan nehézséget nem a lázas
 tevékenység,
 hanem az idő old meg.
Te tudod, mekkora szükségünk van az őszinte barátságra.
Add, hogy kiérdemeljem az életnek ezt a legértékesebb, legszebb,
 leggyöngédebb, hatalmas ajándékát.
Kérlek, tartsd távol tőlem a szorongást okozó gondolatot,
 miszerint életem hiábavaló lenne.
Ne azt add Uram, amit kívánnék, hanem azt, amire szerinted
 valóban szükségem van.
Kérve – kérlek, taníts meg Uram a lépésről - lépésre feléd haladás
 művészetére.

Forrás: <http://www.szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

„Jézus megkérdezte őket: „Milyen dolgokról beszélgetetek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak, és egyikük, akit Kleofásnak hívtak, ezt válaszolta neki: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?” (Lk 24,17-18)

Petróczi Éva – Kezdd újra!

Minden vereséged ellenére,
minden rosszindulat ellenére,
minden kudarcod és a sátán minden diadaltánca ellenére,
ne maradj a földön elterülve.
Kapaszkodj meg a rögbe,
 a szalmaszálba is,
mert a göröngy is, a rád dobott kő is, jó kapaszkodó.
Feszítsd meg a karod,
 emeld meg a fejedet,
 állj végre talpra és kezd újra.
Mert Isten is minden botlásod,
bűnöd és hibád után újakezdi veled,
és nem fárad el sohasem.

Forrás: <http://www.szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

Kép forrása: <http://cursillos.ca/formation/evangile-de-jean/48-resurrection.htm>

„Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.” (Jn 20,33-35)

Túrmezei Erzsébet fordítása Maria Nels után németből - Biztatás

Hidd el,

az utat veled járóknak szüksége van
jószágodra, megértésedre bizonyosan.

Tiszta, egyenes lelkületedre,
mely hirtelen ítélkezéstől ment,
hűséget tart, igazat mond,
bizonyos nemet, igent;
veled a tisztaság jelenlétére,
szavad súlyára, szelíd erejére,
s arra, amit leginkább nélkülöznek,
hogyan járj közöttük, mint ismerője
a Világosságnak, az Öröknek.

Forrás: <http://www.szintenger.eoldal.hu/cikkek/vsk.html>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

**Templomi játék – dobozba gyűjthető rejtvénymegfejtések
(Húsvét 4. Vasárnapja)**

Feladat: A mai feladatunk a Húsvét utáni 4. vasárnaphoz kapcsolódik!

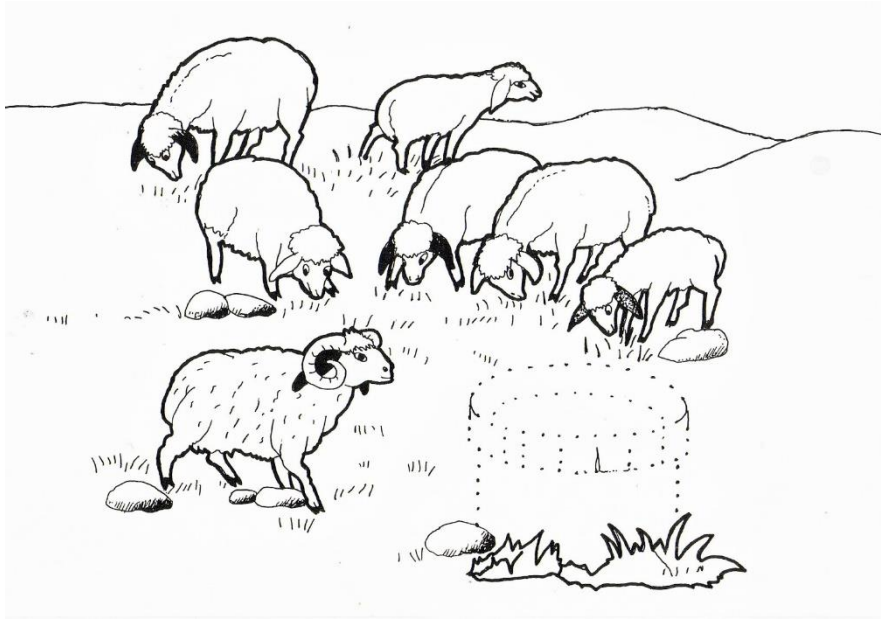
- 1. lépés: Kösd össze a pontokat, hogy megtudd, hová mennek a juhok.**
- 2. lépés: Rajzold Jézust a lap jobb szélére az alábbi igeszakasz alapján:**

Jézus ezért így folytatta: „Bizony, bizony, mondom nektek: Én vagyok az ajtó a juhok számára. Aki rajtam keresztül megy be, az üdvözül, ki- és bejár, s legelőre talál. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.” (Jn 10,7-10)

* Az idézett mondatában kire utal Jézus, amikor azt mondja: „A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson.”?

.....

3. lépés: színezd ki a képet!

Forrás: <https://csaladrahangolva.blogspot.hu/2013/09/jo-pasztor.html>

* Megfejtés: A gonoszra / sátánra / ördögre, esetleg: hamis prófétákra...

Templomi feladvány

Feladat: A következő vasárnap Jézus, a jó pásztorról szóló példabeszédéről fogunk hallani a szentmisén.

A Ti feladatotok az, hogy beillesszétek a vonalakra a hiányzó szavakat úgy, hogy értelmes mondatot kapjatok. Találd meg, vajon hogy fogalmazott Jézus?

Javaslat:

Először olvasd el a kigyűjtött betűket.

Utána olvasd végig a hiányos szöveget, majd kezd előlről, és próbáld meg beilleszteni a hiányzó szavakat.

Húzd át azt a szót, amelyiket már beillesztetted.

Ha még sok hiányzik és nem sikerült megtalálnod a helyüket, vedd elő otthon a Bibliádat.

Ha nincs otthon Bibliátok, akkor pedig keress rá az interneten. Egész biztosan meg fogod találni az oda illő szót!

Ne vezessen félre az sem, hogy a Bibliát több könyvkiadó társulat is lefordította. Egész biztosan megtalálod a rokon értelmű szavak itt összegyűjtött megfelelőjét.

Jó munkát! Vajon sikerrel jársz-e?

elfutnak,	szavamra,	tolvaj,	jön,	nem	ebből,
	keresztül,	juhokkal,	vagyok,	rablók,	bőségben,
megismerik,	elragadja,	adom oda,	Ördög,	hangját,	
életemet,	világát,	pásztor,	szólítja,	példabeszédet,	
lopon,	ismernek,	zsidók			

„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki nem a kapun megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, az _____ és rabló. Aki a kapun megy be, az a juhok _____. Az őr kinyit neki, a juhok pedig _____ a hangját. Nevükön _____ juhait, és kivezeti őket. Amikor mindegyiket kivezeti, elindul előttük, s a juhok követik, mert ismerik a _____. Idegen után nem mennek, hanem _____ tőle, mert az idegennek nem ismerik a hangját.” Ezt a _____ mondta nekik Jézus, de nem értették, mit akart vele mondani. Jézus folytatta: „Bizony, bizony, mondom nektek: Én _____ a juhok számára a kapu. Azok, akik előttem jöttek, tolvajok és _____. Nem is hallgattak rájuk a juhok. Én vagyok a kapu. Aki rajtam _____ megy be, üdvözül, ki-be jár és legelőt talál. A tolvaj csak azért jön, hogy _____ öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen és _____ legyen. Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy _____ a farkas. A farkas aztán _____ és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a _____. Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is _____ engem, mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. De más juhaim is vannak, amelyek _____ az akolból valók. Ezeket is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak _____ s egy nyáj lesz és egy pásztor. Azért szeret az Atya, mert odaadom az _____, hogy majd újra visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam _____ mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától.” E beszéd miatt ismét szakadás támadt a _____ között. Sokan közülük azt mondták: _____ szállta meg és megháborodott. Minek hallgatják?” Mások így

vélekedtek: „Ez nem megszállottnak a beszéde. Vagy vissza tudja adni az ördög a vaknak a szeme _____

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Daniel Bonnell:

Út Emmauszba

Daniel Bonnell amerikai festőművész, a szakrális festészet kiemelkedő 21. századi alakja. Számos bibliai témájú alkotással gazdagította a képzőművészet tárházát. Diplomáit az Atlanta College of Art és a College of Art and Design intézményekben szerezte.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Miért a kenyértörésben ismerik fel Jézust az emmauszi tanítványok? Miért hangsúlyos, hogy Jézus az apostolok közül először Simon Péternek jelent meg?
- Az én szívemben mit vált ki a Jézussal való találkozás? A csüggedésben milyen hatással van rám Jézus áldozata?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk,

te úgy akartad, hogy néped szüntelenül vigadozzék,
mert visszaadtad lelke fiatalságát.

Engedd, hogy akik most a fogadott fiúság dicsőségének örvendeznek,
a biztos remény örömeivel várják a feltámadás napját.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

"Úr Jézus, Te úgy tettél - mikor az emmauszi tanítványok úti céljukhoz értek -, mintha tovább akarnál menni. De Te is tudtad és tudod, hogy az életünkben elért célok után is azt kívánjuk Tőled: "maradj velünk!". Lelkünk minden lemaradásán, megakadásán tovább szeretnél lendíteni, így mindig hívsz meg hithirdetőket, akik magyarázzák a Szentírást, s Hozzád hasonlóan megtörik a kenyeret. Tartsd meg őket szeretetedben, hogy szolgálatukkal segítsenek megtapasztalni Téged a velünk történt eseményekben, kudarcokban és sikerekben egyaránt. Ámen"

Vianney Testvérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

Molnár Dzsenifer

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az Úr Jézus útitársam lett életem ösvényén! Bízom Benne.
- A kenyértörésben (az Eukarisztiában) minden alkalommal felfedezhetem Jézust, aki az életét adta értem.
- Jézus Krisztus velem együtt sétál utamon.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

A Szentírást olvassam úgy, hogy annak minden lapjáról Jézus Krisztus szól hozzám.

- Ahogy az emmauszi tanítványok, én is lángoló szívvel fogadjam és higgyem el, hogy Jézus értem is adta önmagát, és erről minden nap, minden helyzetben tanúságot tudjak tenni, amikor szükséges.
- Az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit minél jobban gyakoroljam.
- Mennyire jellemző rám a vendégszeretet?

